

Bruk av borebolter og faste forankringer

Retningslinjer for Tromsø klatreklubb

Utformet: Etter klubbmøte 28. mai 2015

Vedtatt: 12. august 2015

Bakgrunn

Sikring av klatreruter med borebolter og faste forankringer blir betraktet både som et gode og en ulempe, avhengig av sted, omstendigheter og personlige holdninger. Tromsø klatreklubb ønsker derfor at bruken av borebolter og faste forankringer i klubbens nedslagsfelt skal bygge både på en veloverveid, generell holdning og på konkrete retningslinjer utformet med grunnlag i etablerte tradisjoner og i en bredest mulig diskusjon blant aktive klatrere.

Dette notatet oppsummerer Tromsø klatreklubbs holdninger til bruk av borebolter og faste forankringer i fjell og på klatreklipper i klubbens nedslagsfelt, slik de er kommet til uttrykk gjennom åpne diskusjoner våren 2015 og oppsummert etter et klubbmøte 28. mai 2015.

Tromsø klatreklubb betrakter sikring med faste forankringer som tilrettelegging for enklere og mer tilgjengelig klatring, og ikke som sikkerhetstiltak. Siden ikke alle klatrere ønsker slik tilrettelegging, reises spørsmålet om hvilke grupper av klatrere det skal tilrettelegges for. Den grunnholdningen og de retningslinjene som formuleres i dette notatet, må ses som et forsøk på å avveie interessene til tre hovedgrupper av klatrere, slik at alle tre gruppene sikres områder og muligheter til å dyrke sin foretrukne form for klatring:

1. Fjellklatrere som plasserer seg i den lange tradisjonen for naturlig sikret klatring som Tromsøområdet og særlig Kvaløya har spesielt gode muligheter for
2. Klatrere som streber mot høye vanskelighetsgrader og avansert sportsklatring, hvorav noen også kan se en spesiell utfordring i å gå vanskelige ruter som er naturlig sikret
3. Begynnere som har kommet inn i klatresporten innendørs, og som ønsker et tilrettelagt tilbud av velsikret, lettere klatring utendørs

Begrepet "sportsklatring" er i dette notatet brukt om klatring utendørs som overveiende er sikret med borebolter, typisk på kortere ruter som gjerne ender ved et snufeste. De viktigste sportsklatrefeltene i Tromsø er Brensholmen, Ersfjordura, Grøt fjordklumpene og Gullknausen.

Disse retningslinjene er vedtatt av styret i Tromsø klatreklubb, og skal følges ved all bolting i klubbens regi. For klatrere som bolter i egen regi, står retningslinjene som en vennlig henstilling og et uttrykk for hva som er kommet fram gjennom brede diskusjoner lokalt.

Vi minner om at bolting og alle tilretteleggingstiltak krever grunneiers tillatelse i Norge. NKF har standardavtaler for dette formålet.

1. Grunnprinsipper

- TKK støtter seg til etablerte tradisjoner i det norske klatremiljøet og til [NKFs retningslinjer](#)¹ for bruk av borebolter og faste forankringer (vedtatt på Klatretinget 2012). Grunnprinsippet skal være å tilstrebe sporløs ferdsel og å holde tekniske inngrep på et minimum.
- Tromsøområdet byr på sjeldent fine muligheter for naturlig sikret klatring. Disse mulighetene bør i størst mulig grad holdes uberørt av teknisk tilrettelegging og inngrep.
- Samtidig er det etablert flere gode sportsklatrefelt der mange ruter er sikret med borebolter. Disse feltene må kunne videreutvikles, og likeså nye felt som egner seg godt for sportsklatring.
- Videre utvikling av eksisterende og nye felt for sportsklatring bør bygge på bred aksept i klatremiljøet, og særlig blant de klatrerne som bruker feltene. Antatt kontroversielle bolteprosjekter bør gjøres til gjenstand for diskusjon i klatremiljøet før de gjennomføres.
- Opparbeiding og ikke minst bruk av klatrefelt skal skje med tilbørlig hensyn til natur, grunneiere og andre brukere av området.

2. Områder og felt

- Hollenderan, særlig Baugen, og Blåmannen er landskjente og godt etablerte områder for naturlig sikret klatring, og bør beholde denne karakteren. De bør opprettholdes som områder for naturlig sikret klatring, og holdes fri for borebolter. Det samme gjelder de andre fjellområdene rundt Tromsø, der vi kan ta vare på oppdagergleden og videreføre den tradisjonen vi har for naturlig sikret klatring. Etablerte rappellruter kan likevel boreboltsikres der sikkerhet eller estetiske grunner tilsier det.
- Samtidig har tilrettelegging for sportsklatring også en verdi, særlig for en ny generasjon av klatrere som begynner med sporten innendørs. Lett tilgjengelige felt som egner seg for sportsklatring kan utvikles for dette.
- TKK kan støtte opparbeiding av nye sportsklatrefelt hvis rutepotensialet er godt nok til å sannsynliggjøre at feltet vil bli brukt i lang tid framover.

3. Stil

- Ruter som er klatret på naturlige sikringer bør ikke boltes. Også på sportsklatrefeltene er det verd å bevare ruter uboltet når de kan sikres naturlig, og dette gjelder også for nye ruter.
- Førstebestigers stil bør vanligvis respekteres, men i noen tilfeller kan det være berettiget å endre sikringsformen (bolt/naturlig) eller å endre boltene plassering. Dette gjelder særlig eldre ruter der boltingen er farlig eller preget av mangelfullt utstyr og/eller dårlig håndverk.
- Ved rebolting kan det, i samråd med brukerne av feltet, vurderes om ruter som kan sikres naturlig skal tilbakeføres hvis de kan bli til fine kileruter (også hvis de i så fall blir ekstra krevende).
- Når ruter som er overveiende boltesikret har enkeltpassasjer som krever kilesikring, kan rutene gjøres helboltet hvis sikkerheten taler for dette. Ruter i sportsklatrefelt som er overveiende kilesikret, kan utstyres med enkeltbolter hvis sikkerheten gjør det nødvendig.

¹ <http://klatring.no/LinkClick.aspx?fileticket=B4pdtaqAfps%3d&tabid=4767>

4. Sikkerhet ved bolting

- Både ved nybolting og rebolting bør sikkerhet mot bakkefall og andre farlige fall være et prioritert hensyn. Utover dette følges det en mindre strikt standard for bolteplassering enn innendørs, tilpasset fjellet og rutenes karakter. Det er greit å la enkelte ruter ha en djerv karakter, så lenge fallpotensialet ikke er direkte farlig.
- Når klubben står for bolting, skal det brukes utstyr av en kvalitet som sikrer lengst mulig levetid på de faste forankringene.
- Bolting skal utføres av folk som har tilstrekkelig kunnskap om både innfesting og plassering av borebolter og toppfester. Alle toppfester skal være redundante helt ut i siste ledd. Se også NKF's retningslinjer, del 6.
- I sportsklatrefeltene skal utvalgte ruter av lav til middels vanskelighetsgrad kunne tilrettelegges spesielt for begynnere, med tettere bolting.

5. Vedlikehold

- Tromsø klatreklubb kan ikke påta seg noe generelt ansvar for å vedlikeholde alle bolteruter og faste forankringer. Klubben bør likevel bestrebe seg på å holde oversikt over områder, ruter og enkeltpunkter som er boltet i Tromsøregionen, og over kvaliteten på de faste forankringene.
- Ved behov bør klubben ta på seg ansvar for rebolting av mye brukte klatrefelt og ruter.
- Klubben bør ha et system på nettsidene for å rapportere inn dårlige bolter og toppfester.
- For å unngå "pepring" av fjellet bør rebolting av ruter ikke gjøres før det er påkrevd sikkerhetsmessig. Utskifting og forbedring av toppfester er viktigst.
- I alminnelighet bør førstebestigers stil respekteres ved rebolting, men ikke for enhver pris (jf punkt 3).